Конвейерно изпълнение на инструкцията

Автор: гл. ас. д-р инж. Любомир Богданов

ПРОЕКТ ВG051PO001--4.3.04-0042

"Организационна и технологична инфраструктура за учене през целия живот и развитие на компетенции"

Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси", съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз Инвестира във вашето бъдеще!

Съдържание

- 1. Изпълнение на инструкцията
- 2. Конвейери
- 3. Блокиране на конвейерите
- 4. Конвейери и програмен брояч
- 5. Предсказание на преходите (branch prediction)
- 6. Спекулативно изпълнение (speculation)

Вътрешната структура на един µPU може да се раздели на две части [1]:

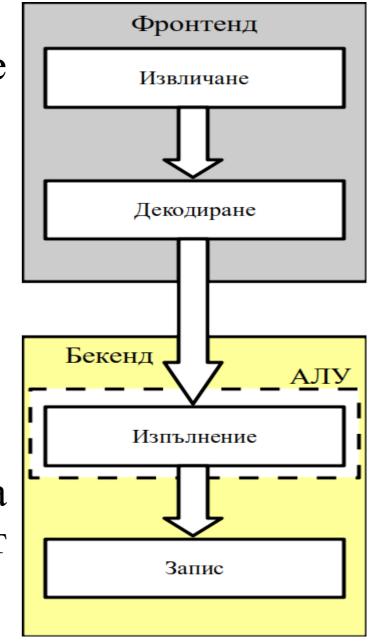
- *фронтенд (front end) състои се от контролен модул (включващ програмен брояч РС, регистър на инструкцията IR, регистър на състоянието STAT, и др.) и входно-изходен I/O модул (отговорен за работа с паметта);
- ***бекенд** (back end) състои се от АЛУ и регистри с общо предназначение GPR.

Изпълнението на една инструкция минава през /поне/ 4 фази:

- *извличане (Instruction Fetch, IF)
- *декодиране (Instruction Decode, ID)
- *изпълнение (Execute, EX)
- *запис на резултат (Write, WR)

Извличането и декодирането се извършват от фронтенда.

Изпълнението и записът на резултата се извършват от бекенда.

Допълнително записът на резултата може да се раздели на две фази:

*вътрешен запис (Write Back, WB) – след завършване изпълнението на инструкцията, резултатът се записва обратно в регистровия файл на ядрото (или още - работните регистри, GPR);

*външен запис (Memory Access, MEM) - след завършване изпълнението на инструкцията, резултатът се записва във данновата (в повечето случаи – RAM) памет.

Изпълнение на инструкциятаЕдно типично изпълнение на инструкцията е показано на

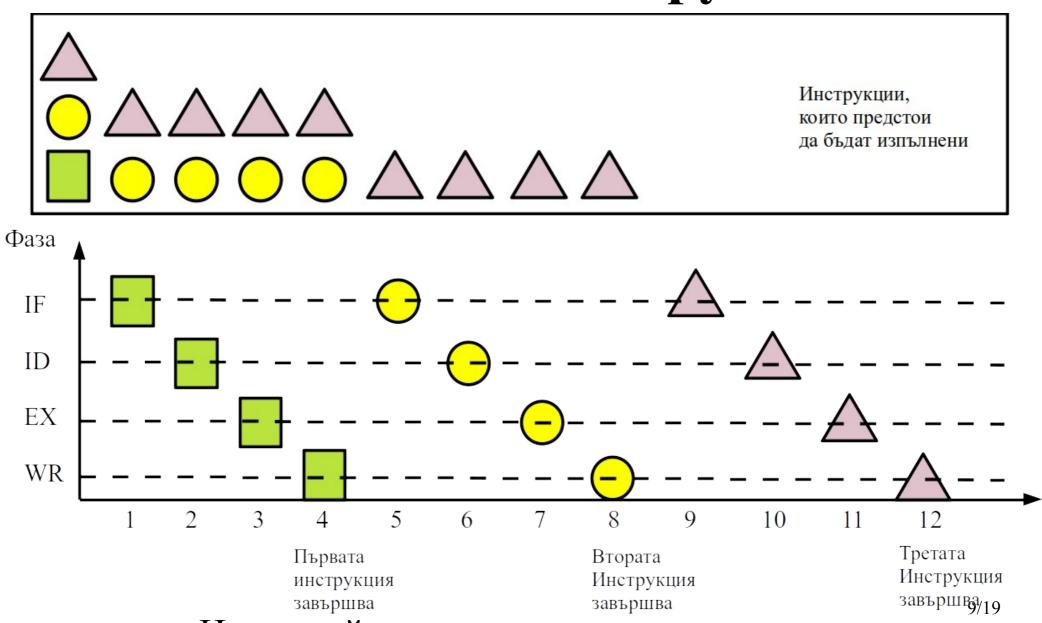
следващия слайд.

Забележете, че по време на всеки такт само е активна само една от фазите.

Такъв вид изпълнение води до много ниско работно натоварване на отделните модули на μPU , докато една инструкция мине през всичките 4 етапа.

В примерът на следващия слайд инструкцията ще бъде изпълнена за 12 такта.

За увеличение на производителността на един μPU, при запазване на тактовата честота, се реализират т_{.8/19} конвейерни микропроцесори (pipelined microprocessors).

Не-конвейерно изпълнение на инструкция

Конвейери

Конвейерно изпълнение на инструкция — отделните микропроцесорни модули, отговорни за IF, ID, EX и WR са автономни и **не** трябва да изчакват всяка инструкция да завърши изпълнението си преди да се захване следващата.

Чрез увеличаване сложността на хардуера и реализирането на конвейери може да се постигне повисока производителност без да се увеличава работната честота на ядрото.

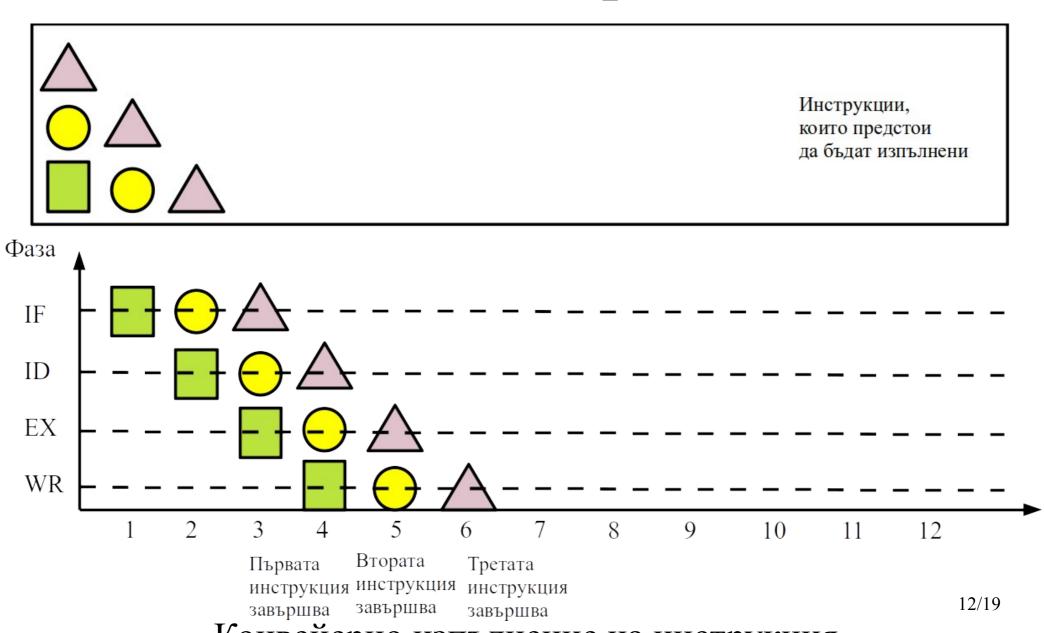
Конвейери

На следващият слайд е показано изпълнението на инструкции на конвейер.

- *Процесът започва с извличане (IF1) на първата инструкция.
- *След това се преминава във фаза декодиране (ID1). В същия времеви слот втора инструкция започва да се извлича (IF2).
- *В третата фаза се изпълнява първата инструкция (EX1). В същия времеви слот втората инструкция се декодира (ID2), а трета бива изличана (IF3).

Трите инструкции се изпълняват за 6 такта или два пъти побързо от варианта с не-конвейерния µPU.

Конвейери

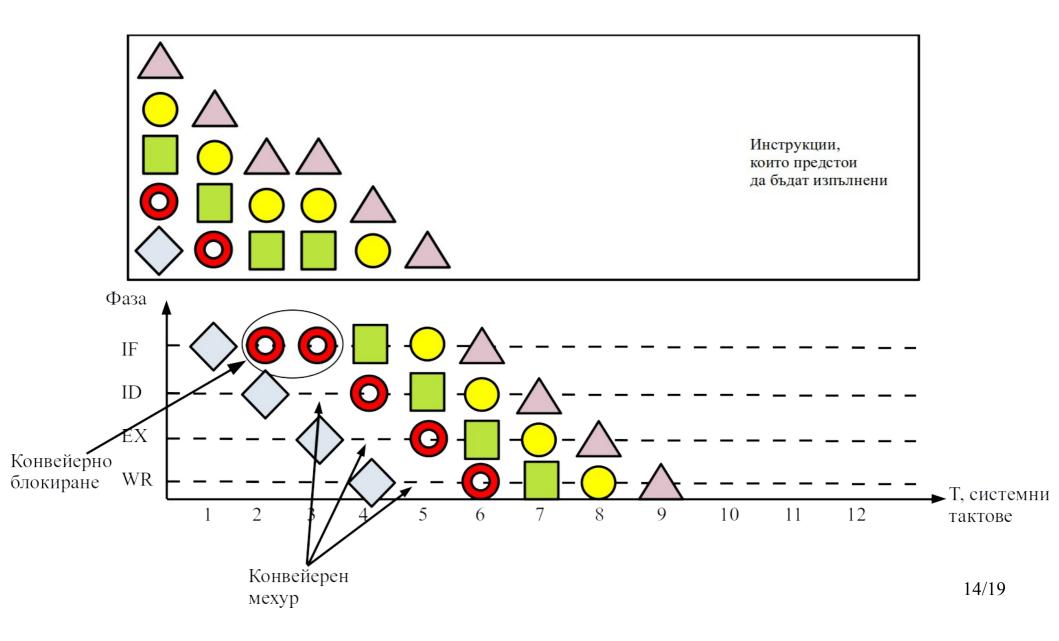
Конвейерно изпълнение на инструкция

Някои от инструкциите отнемат повече от един такт при преминаването си в дадена фаза. Това води до т.нар. блокиране на конвейера (или още "задавяне" на конвейера, pipeline stall).

- *Когато една инструкция се забави, забавят се и всички инструкции след нея.
- *Когато една инструкция се забави, инструкциите преди нея продължават в следващите фази, докато не завършат изпълнението си.

Това води до т.нар. **мехури в конвейера** (pipeline bubble), които представляват неизползвани модули на μPU.

Следващият слайд илюстрира вариант на блокиране, когато една от инструкциите заеме два такта във фазата на извличане.

На по-следващите два слайда са показани графики от [1]. Те изобразяват производителността на μPU при 2-тактово и 10-тактово блокиране на конвейера.

Производителността на един µPU може да се измери с параметрите:

- *тактове-за-инструкция (Cycles Per Instruction, CPI)
- *инструкции-за-такт (Instructions Per Cycle, IPC)

Тези параметри показват средния брой микропроцесорни тактове, необходими за изпълнението на една инструкция от дадена програма:

$$CPI = \frac{\sum_{i=1}^{m} n_i \cdot T_i}{N}$$

където СРІ — параметър "тактове за инструкция", m — брой видове инструкции, n_i — брой инструкции от вида i в програмата, T_i — брой тактове необходими за изпълнението на инструкция от вида i, N — брой инструкции в цялата програма, без значение от вида им.

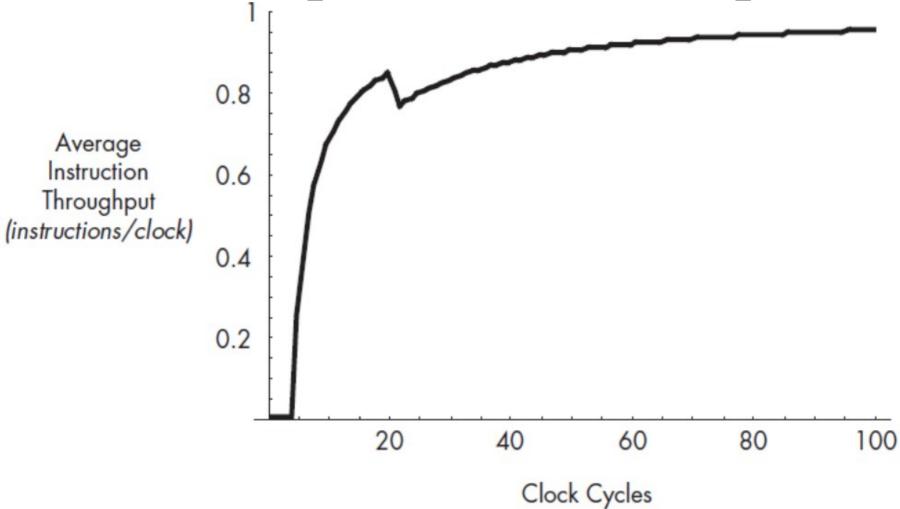

Figure 3-11: Average instruction throughput of a four-stage pipeline with a two-cycle stall

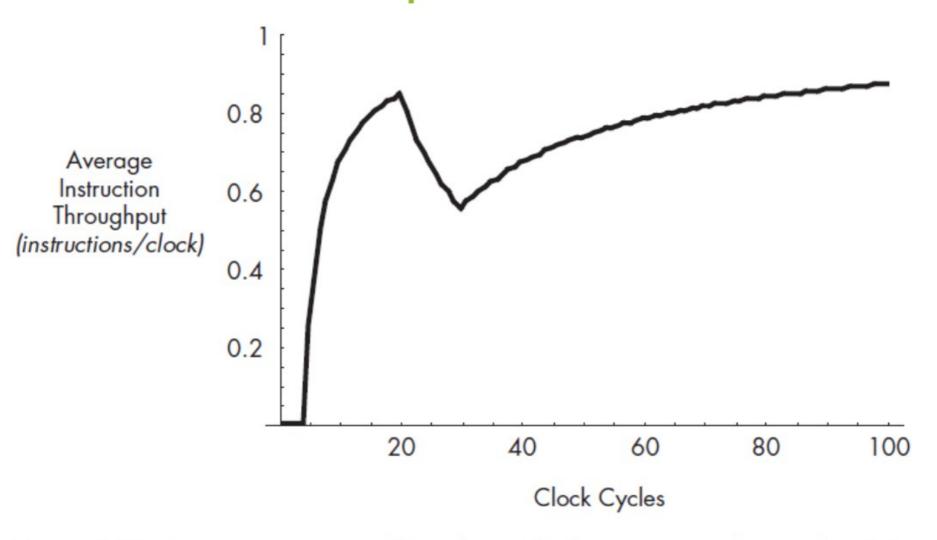

Figure 3-12: Average instruction throughput of a four-stage pipeline with a 10-cycle stall

Литература

[1]J. Stokes, "Inside the Machine: An Illustrated Introduction to Microprocessors and Computer Architecture", Ars Technica Library, 2007.

[2]J. Yiu, "The Definitive Guide to ARM Cortex-M3", Elsevier, 2007.